

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje stwierdzenia zawarte w pierwszej części art. 1 decyzji Komisji C(2008) 3512 ostateczna wersja z dnia 23 lipca 2008 r. (C 48/2006, ex N 227/2006) w sprawie środków ze strony Niemiec na rzecz DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle, że zasilenie kapitału dokonane przez Niemcy na rzecz portu lotniczego Lipsk/Halle stanowi pomoc państwa i kwota tej pomocy wynosi 350 mln EUR.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów:

Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, iż postanowienia odnoszące się do pomocy nie mają zastosowania, gdyż w przypadku portu lotniczego — o ile w rachubę wchodzi rozbudowa infrastruktury regionalnego portu lotniczego — nie chodzi o przedsiębiorstwo w rozumieniu tych postanowień.

Po drugie, w opinii strony skarżącej w przypadku Flughafen Leipzig/Halle GmbH chodzi o państwową spółkę służącą realizacji jednego celu („single purpose vehicle”), która posługuje się prywatnoprawną formą organizacyjną i która z tego względu bezsprzecznie nie powinna być postrzegana jako beneficjent pomocy, gdy zostaje wyposażona przez państwo w środki potrzebne do wykonywania jej zadań.

Po trzecie, strona skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie, ponieważ w decyzji Flughafen Leipzig/Halle GmbH jest traktowana zarówno jako beneficjent pomocy, jak i podmiot udzielający pomocy.

Po czwarte, strona skarżąca utrzymuje, iż zastosowanie wytycznych⁽¹⁾ opublikowanych w 2005 r. do okoliczności faktycznych zaistniałych przed ich opublikowaniem narusza zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę równego traktowania. Zdaniem strony skarżącej zastosowanie miały wyłącznie wytyczne Komisji z 1994 r.⁽²⁾

Ponadto podnosi ona, że nowe wytyczne naruszają pierwotne prawo wspólnotowe, ponieważ z uwagi na to, że operatorzy regionalnych portów lotniczych nie mają statusu przedsiębiorstwa, wytyczne te są niewłaściwe pod względem przedmiotowym i sprzeczne same w sobie. W wytycznych z 2005 r. również budowa portów lotniczych została podporządkowana prawu regulującemu pomoc państwa, podczas gdy w poprzednich wytycznych z 1994 r. działalność ta była wyraźnie wykluczona z zakresu zastosowania prawa regulującego pomoc państwa. Z uwagi na diametralnie przeciwną treść starych i nowych wytycznych oraz w braku uchylenia uregulowania z 1994 r. niejasne jest, jaka ocena prawna jest pożądana w odniesieniu do finansowania infrastruktury portu lotniczego.

Po szóste, strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się uchybienia proceduralnego, ponieważ do zasilenia kapitału zakwalifikowanego przez nią jako pomoc nie zastosowała ona przepisów rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾ o istniejącej pomocy.

Po siódme, zdaniem strony skarżącej wytyczne z 2005 r. podważają podział kompetencji pomiędzy państwa członkow-

skie i Komisję, ponieważ wbrew swoim kompetencjom Komisja rozszerza ramy przewidziane w traktacie WE poprzez rozszerzającą wykładnię pojęcia „przedsiębiorstwo” zawartego w art. 87 ust. 1 WE i wskutek tej rozszerzonej wykładni powoduje, że kontrolą organów wspólnotowych zostają objęte również zdarzenia, które podlegają krajowym władzom administracyjnym.

Wreszcie zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie i narusza również obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, Dz.U. 2005, C 312, s. 1.

⁽²⁾ Komunikat Komisji — Stosowanie art. 92 i 93 traktatu WE oraz art. 61 porozumienia o EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa, Dz.U. 1994, C 350, s. 7.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie

(Sprawa T-459/08)

(2008/C 327/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EuroChem Mineral i Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moskwa, Rosja), (przedstawiciele: P. Vander Schueren i B. Evtimov, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽¹⁾ w zakresie, w którym nakłada ono na skarżące, ich zależne spółki produkcyjne i spółki powiązane wskazane w motywach 23 lit. a) i lit. c), a także w art. 1 ust. 2 lit. a) i art. 2 ust. 2 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia cło antidumpingowe;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swych żądań skarżące podnoszą dwa zarzuty nieważności. Drugi zarzut jest podzielony na trzy części.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ oraz podstawowe wymogi proceduralne poprzez odmowę wszczęcia z własnej inicjatywy przeglądu okresowego w przedmiocie szkody i stwierdzeń dotyczących marginesu szkody równocześnie z przeglądem wygaśnięcia i w związku z tym dopuściły się oczywistego błędu w ocenie stwierdzając w przeglądzie wygaśnięcia, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody.

Po drugie skarżące podnoszą, że Rada i Komisja błędnie ustaliły w częściowym przeglądzie okresowym odnoszącą się do skarżących wartość normalną, co doprowadziło do jej sztucznego podwyższenia i dokonały błędnego porównania z ceną eksportową, a ponadto błędnie stwierdziły, że miał miejsce dumping naruszając przy tym art. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego, dopuszczając się szeregu oczywistych błędów w ocenie i naruszając podstawowe zasady prawa wspólnotowego.

Skarżące podniosły bardziej szczegółowo, że Rada i Komisja dopuściły się błędu co do prawa i naruszyły art. 2 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz system regulacji ustanowiony w art. 1 i art. 2 rozporządzenia podstawowego poprzez nieuwzględnienie większej części kosztów produkcji skarżących uznając je za niewiarygodne i poprzez zastosowanie de facto metody ekonomii nierynkowej dla celów ustalenia większej części wartości normalnej skarżące.

Po podjęciu decyzji o dokonaniu dostosowania ze względu na gaz, Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 zdanie drugie, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i błędnie rozumowała wprowadzając dostosowanie ze względu na gaz na podstawie wewnątrz-wspólnotowej ceny gazu w Waidhaus, w Niemczech i nie dokonując dalszych odliczeń.

Wreszcie, skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i dopuściły się oczywistego błędu w ocenie faktów poprzez odliczenie od ceny eksportowej skarżących kosztów sprzedaży na rzecz pierwszego, niezależnego odbiorcy, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz opłat dotyczących spółek powiązanych, które stanowią integralną część całości ekonomicznej skarżącej i są zintegrowanymi działaniami sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 185, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-462/08)

(2008/C 327/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był: Alcon, Inc. (Hünenberg, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lipca 2008 r. (sprawa R 1471/2007-1) oraz uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 16 lipca 2007 r. (sprawa B 809 899);
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003679181 „Ophtal Cusi”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi, S.A (następnie Alcon, Inc.)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżący

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: „Ophtal” (nr 489 948) dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ ze względu na podobieństwo kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).